

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy powiatowej w Puławach.

Nr. 1.

IV. Rocznik.

25. stycznia 1918.

Treść: (1—10). 1. Wybory do Sejmiku powiatowego. — 2. Dar z okazji zmiany roku. — 3. Zmiana na stanowisku burmistrza w Puławach. — 4. Obwieszczenie dotyczące zajęcia słomy. — 5. Zarządzenie wykonawcze do rozporządzenia z 20. grudnia 1917 dotyczącego zajęcia słomy. — 6. Obwieszczenie w sprawie przerobu ziemniaków na spirytus dla celów wojskowych i sanitarnych. — 7. Wskazówki dotyczące zwalczania gruźlicy. — 8. Dni urzędowe dla stron w likwidaturze Centrali surowców przy c. i k. Jen. Gub. wojsk. — 9. Wskazówki dla wysyłających pakunki i przesyłki wagonowe. — 10. Wyroki c. i k. Sądu wojskowego Inspektora gubernialnego za podbicie cen.

1.

Wybory do Sejmiku powiatowego.

Spis deputatów wybranych do Sejmiku powiatowego na powiat Puławski:

a) grupa gmin wiejskich:

1. P. Karol Cisłak	z gminy Rybitwy,
2. Ignacy Chabros	" " Kurów,
3. " Paweł Dobiasz	" " Karczmiska,
4. " Tomasz Gorczyca	" " Puławy,
5. " Antoni Kolasiński	" " Opole,
6. " Stanisław Koziorowski	" " Kazimierz.
7. " Maciej Madej	" " Szczekarków,
8. " Jan Mokrzysz	" " Kamień,
9. " Jan Pecio	" " Markuszów,
10. " Franciszek Scibior	" " Celejów,
11. " Franciszek Sochal	" " Garbów,
12. " Józef Wójcik	" " Drzewce,
13. " Jan Wojewoda	" " Irena,

b) grupa miasta Puław:

1. Ks. Ryszard Słabczyński,
2. P. Leon Siwecki,
3. " Stanisław Przedpełski,
4. " Dr. Witold Umiastowski,
5. " Fiszel Perec,

c) grupa najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomości:

1. P. Juliusz Cywiński,
2. " Witold Kleniewski,
3. " Wacław Kruszewski,
4. " Antoni Wołk Łaniewski,
5. " Antoni hr. Rostworowski,
6. " Stanisław Śliwiński,
7. " Dyonizy Truszkowski,

Na konstituującym posiedzeniu sejmiku w dniu 5. stycznia 1918 wybrano następujących deputatów do Wydziału powiatowego:

Z grupy gmin wiejskich:

P. Franciszka Scibiora na członka, P. Tomasza Gorczycę na jego zastępcę.

Z grupy miasta Puław:

P. Leona Siweckiego na członka, P. Stanisława Przedpełskiego na jego zastępcę.

Z grupy najwyżej opodatkowanych:

P. Antoniego Wołk-Łaniewskiego na członka, P. Antoniego hr. Rostworowskiego na jego zastępcę.

Z całego Sejmiku:

P. Wacława Kruszewskiego na członka, Ks. Rysz. Słabczyńskiego na jego zastępcę.

P. Stanisława Koziorowskiego „ „ P. Ignacego Chabrosa „ „ „

P. Macieja Madeja „ „ P. Józefa Wójcika „ „ „

Wydział powiatowy delegował P. Wacława Kruszewskiego do prowadzenia biura Reprezentacji powiatowej.

2.

Dar z okazji zmiany roku.

Z okazji zmiany roku przeznaczył J. E. Pan Jenerał-Gubernater w imieniu Najjaśniejszego Pana Cesarza Austrii i Króla Węgier 200.000 K na dobroczynne i kulturalne cele w obrębie c. i k. Jenerał Gubernatorstwa wojskowego.

Z tej ofiarowanej kwoty wypada na powiat Puławski:

1.	Tania kuchnia	chrześc.	w Puławach	.	.	.	1000 K
2.	„	„	izrael.	„	„	.	500 „
3.	„	„	chrześc.	„	Irenie	.	500 „
4.	„	„	izrael.	„	„	.	500 „
5.	„	„	chrześc.	„	Kazimierzu	.	500 „
6.	„	„	izrael.	„	„	.	500 „
7.	„	„	chrześc.	„	Końskowoli	.	300 „
8.	„	„	izrael.	„	„	.	300 „
9.	„	„	chrześc.	„	Kurowie	.	300 „
10.	„	„	w Nałęczowie	.	.	.	200 „
11.	„	„	w Wikowie	.	.	.	200 „
12.	Szpital cywilny		w Puławach	.	.	.	800 „
13.	„		w Opolu	.	.	.	500 „
14.	Ochronka		„ Puławach	.	.	.	300 „
15.	„		„ Włostowicach	.	.	.	200 „
16.	„		„ Irenie	.	.	.	200 „
17.	„		„ Bobrownikach	.	.	.	200 „
18.	„		„ Karczmiskach	.	.	.	200 „
19.	„		„ Końskowoli	.	.	.	200 „
20.	„		„ Kurowie	.	.	.	200 „
21.	„		„ Nałęczowie	.	.	.	200 „
22.	„		„ Wąwolnicy	.	.	.	200 „
Razem							8000 K.

3.

Zmiana na stanowisku burmistrza w Puławach.

Na miejsce P. Franciszka Cyfrackiego, który złożył urząd burmistrza, został wybrany burmistrzem miasta Puław P. Karol Korzeniowski.

Tenże ostatnio nazwany został przez c. i k. Jen. Gub. wojsk. zatwierdzony w urzędzie

4.

Obwieszczenie dotyczące zajęcia słomy.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe rozp. W. S. Nr. 89.384, z dnia 20. grudnia b. r. wydanem na podstawie rozporządzenia z dnia 22. czerwca 1917 Nr. 57

3

Dz. rozp. względnie rozporządzenia z dnia 11. lipca 1916 Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych oraz w wykonaniu rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917 Dz. rozp. Nr. 58 zarządziło co następuje:

1. Zajęcie.

Zbiór słomy z roku 1917 jakoteż wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów zajmują się na rzecz Zarządu wojskowego w Polsce.

Pod słomą należy rozumieć słomę z pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, grochu i wyki oraz mieszanki.

2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że zajętej słomy nie wolno przerabiać, zużywać, spasać, ani też dobrowolnie lub przymusowo sprzedawać, o ile niniejszem rozporządzeniem lub też specjalnymi przepisami nie zostaną wydane inne rozporządzenia.

Umowy, sprzeciwiające się temu zakazowi są nieważne.

Dotyczy to również umów o kupno względnie dostawę zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, o ile ich jeszcze nie wykonano.

3. Ilości nie podlegające zajęciu.

Zajęciu nie podlegają:

1. ilości potrzebne w gospodarstwach domowych na poślanie,
2. ilości potrzebne właścicielom bydła na ściółkę i paszę z zachowaniem racyi żywienia ustanowionych w zarządzeniach wykonawczych do tego rozporządzenia wydanych,
3. ilości każdorazowo na prośbę pojedynczym osobom przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe dla celów przemysłowych, jako również opakowania zwolnione.

4. Odbiór.

Do odbioru zajętej słomy w myśl paragrafu I. jest uprawniona na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z wyjątkiem powiatów: Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Tomaszowskiego Polska Centrala Paszy w Lublinie względnie jej filie powiatowe i pełnomocnicy.

Właściciel zajętej słomy jest obowiązany sprzedać swoje zapasy Polskiej Centrali pasz lub jej zastępcom po ustalonych cenach odbioru.

Polska Centrala Pasz jest obowiązana zakupić zajętą słomę o ile znajduje się w stanie zdatnym do użytku.

Sposób odbioru w powiatach: Chełmskim Hrubieszowskim i Tomaszowskim zostanie uregulowany osobnymi rozporządzeniami.

5. Obowiązek zgłoszenia.

Właściciele większych posiadłości są obowiązani zajęte ilości zgłosić do odstawy wprost, właściciele mniejszych posiadłości natomiast za pośrednictwa wójta gminy a to w sposób przepisany najpóźniej do dnia 31. stycznia 1918 w Polskiej Centrali Pasz (filii powiatowej).

Zgłoszenie ma zawierać:

1. nazwę miejscowości i gminy,
2. nazwisko właściciela,
3. rodzaj słomy i ilość,
4. miejsce przechowania,
5. podpis uprawnionego do rozporządzenia produktem jak również podpis sołtysa lub wójta, stwierdzający, iż podane są daty prawdziwe.

Polska Centrala Pasz wyda i przesła zgłaszającym najpóźniej do dnia 28. lutego 1918 potwierdzenie odnośnego zgłoszenia.

6. Cena odbioru.

Ceny odbioru, jakie ma płacić Polska Centrala Pasz za zajęte gatunki słomy ustala się jak następuje:

K 10. — za słomę żytnią młóconą cepem w okłotach (w snopkach).

Za wszelkie inne rodzaje słomy ze zboża i wyki jak również za grochową.

K 7. — nie prasowaną.

K 9. — prasowaną.

Ceny rozumieją się za 100 kg loco miejsce produkcji za zdrowy i suchy towar, jeżeli towar tym warunkom nie opowiada, następuje odpowiednie obniżenie ceny.

Za ilości w myśl postanowień paragrafu 4 prawidłowo zgłoszone, wypłaci Polska Centrala paszy przy odbiorze premię w wysokości po 50 hal. za każde 100 kg.

W razie gdyby Polska Centrala pasz do dnia 30, kwietnia 1918 nie odebrała zgłoszonych produktów, otrzyma posiadaczy przy odbiorze od Polskiej Centrali pasz, oprócz ceny i premji, dodatkowe wynagrodzenie za przechowanie po 50 hal. za każde 100 kg.

7. Zarządzenia przymusowe.

W razie gdyby właściciel względnie pełnomocnik wzbraniał się sprzedać zajęte zapasy Polskiej Centrali pasz, może odnośna Komenda powiatowa, niezależnie od dochodzenia karnego, zarządzić przymusowe ich odebranie.

Odnosna osoba traci w tym wypadku prawo do premji albo dodatku, która się ma wypłacić w myśl paragrafu 6.

8. Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie ulegną karom według paragrafu 10 rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 r. Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

9. Termin wejścia w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

5.

Zarządzenie wykonawcze do rozporządzenia z 20. grudnia 1917 dotyczącego zajęcia słomy.

C. i k. Jen. Gub. wojsk. w wykonaniu rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1917 W. S. Nr. 89.384 w sprawie zajęcia słomy, zarządziło, co następuje:

§ 1. Normy spożycia.

Jako najdalszą granic dopuszczalnego spożycia albo użycia słomy na ściółkę ustanawia się następujące normy:

Na czas od 15. grudnia 1917 aż do nowych zbiorów można co **najwyżej** użyć na sztukę, bez względu na to czy chodzi o producenta albo uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów): a) dla koni powyżej 2-eh lat i bydła rogatego, powyżej 6 miesięcy do spożycia i na ściółkę razem 12 mq b) dla koni poniżej 2-eh lat i bydła rogatego poniżej 6 miesięcy do spożycia i na ściółkę razem 6 mq.

Rozdział normy spożycia na pojedyncze miesiące jest następujący:

na grudzień 1917 (15 dni) ad	a) 100 kg	ad b) 50 kg
na styczeń 1918	" " 200	" " " 100 "
" luty "	" " 200	" " " 100 "
" marzec "	" " 200	" " " 100 "
" kwiecień "	" " 200	" " " 100 "
" maj "	" " 100	" " " 50 "
" czerwiec "	" " 100	" " " 50 "
" lipiec "	" " 100	" " " 50 "

§ 2. Zaopatrzenie nieproducentów.

Nieproducenti tak rolnicy jak nierolnicy potrzebujący zaopatrzenia w słomę mają zgłosić swe zapotrzebowanie obliczone na podstawie normy spożycia najdalej do 15. stycznia 1918 u właściwej Komendy powiatowej.

Po sprawdzeniu tych zapodań ma Komenda powiatowa zgłaszającemu wydać poświadczenie, które uprawnia go do zakupu ustalonej w myśl paragrafu 1. ilości słomy oraz do przewozu jej kołowo z podanego miejsca odbioru

Poświadczenie to uprawnia jednak tylko do zakupu i przewozu słomy, aż po dzień 15. lutego 1918 włącznie.

Komenda powiatowa może w wypadkach godnych uwzględnienia termin powyższy przedłużyć.

§ 3. Prawo zakupu przez Polską Centralę paszy.

Odbiór zajętej słomy, kontrola, odstawa do stacyi kolei załadowczych odbywa się w myśl przepisów zarządzenia wykonawczego do rozp. z dnia 3. lipca 1917 W. S. 84.951/17 dotyczącego zajęcia siana (ustęp II a) b) d) tego rozporządzenia.

§ 4. Legitymacye transportowe.

Legitymacye uprawniające do zakupu względnie odbioru słomy jak również przez c. i k. Komendę powiatową wystawione poświadczenia (paragraf 2) są jednocześnie legitymacjami dla transportu kołowego słomy.

Bez legitymacyi transportowej wolno przewozić bez ograniczenia terytoryalnego ilości słomy potrzebne na paszę i ściółkę trzydniową dla koni względnie wołów, które daną ilość wiozą licząc w tym wypadku po 6 kg na sztukę i dzień.

§ 5. Transport kolejną i statkiem.

Transport słomy kolejami normalno-torowymi odbywać się może tylko na podstawie frachtów kolejowych zaopatrzonych pieczęcią Centrali dla obrotu produktami rolnymi JGW. w Lublinie (EVZ.-M.-G.-G. Lublin) i podpisem porucznika Mochnackiego.

Temsamen wszystkie inne frachty nie wyłączając frachtów Centrali dla obrotu produktami rolnymi JGW. (EVZ. d. M.-G.-G.) z podpisem Oblt. Redlich tracą swą ważność.

Transporty kolejkami wąskotorowymi wszelkich rodzaju i statkiem (galerami) odbywają się na podstawie legitymacyi uprawniających do zakupu względnie odbioru słomy.

§ 6. Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonania wszystkich powyższych zarządzeń w szczególności nadzór nad działalnością biura zakupu paszy względnie zastępców powiatowych tegoż, tak w kierunku dostaw dla Zarządu wojskowego jak również pokrycia zaopatrzenia lokalnego poleci c. i k. Komenda powiatowa Referentowi Rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym.

§ 7. Środki przymusowe.

Jeżeli producent wzbrania się sprzedać Biuru zakupu paszy zajęte ilości słomy, — wówczas winien zastępca powiatowy Biura zwrócić się do odnośnej c. i k. Komendy powiatowej o zarządzeniu środków przymusowych.

C. i k. Komenda powiatowa zasięgnięciu w wypadkach, gdzie się o większe ilości rozchodzi opinii Komisji Nadzorczej powiatowej rozstrzyga definitywnie o obowiązku oddania danej ilości i zarządza przymusowe odebranie tejże na rzecz Biura zakupu paszy.

Za słomę dostarczoną w drodze przymusowej winno Biuro zakupu paszy zapłacić producentowi pełną cenę odbioru.

Natomiast traci producent w tym wypadku prawo do premii za zgłoszenie i dodatku za przechowanie.

6.

Obwieszczenie

w sprawie przerobu ziemniaków na spirytus dla celów wojskowych i sanitarnych.

Jeneralne Gubernatorswo wojskowe zamierza tylko niewielkie ilości ziemniaków z nadwyżek przeznaczonych dla Zarządu wojskowego przerobić na spirytus dla celów wojskowych i sanitarnych, w gorzelniach do tego celu wyznaczonych. Natomiast w ogólności, w myśl uchwał Krajowej Rady Gospodarczej, nie otrzymają poszczególne gorzelnie jako takie ani teraz ani później pozwolenia na pędzenie spirytusu z ziemniaków czy to zdrowych czy też nadmarzniętych lub nadgniętych.

Należy zatem za przestać wnoszenia podań o pozwolenie otwarcia gorzeln.

Producenci, posiadający ziemniaki, które jako nadmarznięte lub nadgnięte nie dadzą się zużyć we własnem gospodarstwie, winni zgłosić zapasy takich ziemniaków we filii Polskiej Centrali zbożowej, która obejmie je zależnie od stopnia zepsucia w cenę 4 — 12 Koron za 100 kg i odstawi do najbliższej suszarni ziemniaków.

Każdy rolnik odpowiada za należyte przechowanie swoich ziemniaków.

Kto umyślnie lub w skutek niedbalstwa powoduje uszkodzenie zapasów ziemniaków przez niego przechowywanych podlega karze w myśl rozp. W. S. Nr. 78.600 § 19 Punkt 1, które to rozporządzenie w myśl rozp. W. S. Nr. 79.341 § 12 stosuje się także do ziemniaków.

Wskazówki dotyczące zwalczania gruźlicy.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 4. grudnia 1917 D. Nr. 170.738/17. zarządza się co następuje:

1. Przypadki otwartej gruźlicy (suchot) podlegają obowiązkowi doniesienia tak jak i wszystkich chorób zakaźnych.

2. Należy płwocinę suchotników stale odkażać (suchotnicy powinni spluwać płwocinę do spluwaczek wypełnionych płynem dezynfekcyjnym).

3. Wrazie śmierci suchotnika należy wybielić mieszkanie świeżo gaszonem wapnem, sprzęty i podłogę wymyć gorącym ługiem, bieliznę i pościel wygotować, a słomę spalić. Mieszkania zamieszkałe przez suchotników, należy przed odnajęciem ich innym partyom odkażić gruntownie na koszt właściciela domu.

4. Suchotników należy o ile możności oddzielić od innych domowników. Należy możliwie oddawać suchotników do szpitali, które umieszczają ich w osobnych, na ten cel przeznaczonych ubikacjach.

5. Ponieważ zakażenie gruźlicą najczęściej i najłatwiej następuje w wieku młodym należy zwrócić baczną uwagę na stosunki higieniczne w szkołach.

Dzieci i nauczycieli z otwartą gruźlicą należy ze szkoły wykluczyć. We wszystkich salach szkolnych należy ustawić spluwaczki z płynem odkażającym i postarać się o regularne oczyszczanie spluwaczek. Nauczycieleowie mają pouczyć dzieci o niebezpieczeństwie swobodnego spluwania na podłogę i wpłynąć na młodzież aby spluwała tylko do spluwaczek.

6. Dzieci szkolne wysyłane z miast na wieś dla wypoczynku należy poddać dokładnemu badaniu lekarskiemu i umieścić osobno dzieci gruźlicze od zdrowych.

7. We wszystkich lokalach publicznych, hotelach, restauracjach, zajazdach należy poustawiać spluwaczki napełnione płynem dezynfekcyjnym i umieścić zakaz swobodnego spluwania na podłogę.

Dni urzędowe dla stron w likwidaturze Centrali surowców przy c. i k. Jen. Gub. wojsk.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że od 1. lutego 1918 począwszy w likwidaturze Centrali surowców przy c. i k. Jen. Gub. wojsk. będzie się przyjmowało strony i wypłacało kwity przedkładane osobiście tylko dwa razy w tygodniu a mianowicie w każdy wtorek i czwartek a w razie przypadającego na jeden z tych dni święta, w dniu następnym.

Wskazówki dla wysyłających pakunki i przesyłki wagonowe.

Celem łatwego stwierdzenia przynależności nadliczbowych pakunków i transportów zaleca się wysyłającym, aby w dobrze zrozumianym własnym interesie wkładali na wierzch do każdego pakunku kartki z dokładnym adresem nadawcy i adresata (stację nadawczą i odbiorczą).

Przy przesyłkach wagonowych zaleca się umieszczanie takich że kartek wewnątrz wagonu. Przyklepanie kartki jest niedopuszczalne.

Należy jednak przytem na to zważać, aby włożona kartka natychmiast po wyładowaniu została usunięta.

**Wyroki c. i k. Sądu wojskowego Inspektora gubernialnego
za podbijanie cen.**

L. P.	Imię i nazwisko	czyn karygodny	W y r o k
1.	Apolonia Mańka z Piotrowic małych	Sprzedaż 100 kg kartofli za cenę 48 Koron	15./XII. 1917 10 dni aresztu
2.	Teofila Hańska z Piotrowic małych		15./XII. 1917 14 dni aresztu
3.	Antoni Pecio z Zabłocia		15./XII. 1917 10 dni aresztu
4.	Feliks Banaszek z Zabłocia		15./XII. 1917 14 dni aresztu
5.	Józefa Lewczak z Zabłocia		15./XII. 1917 14 dni aresztu
6.	Paweł Kossak z Zabłocia		15./XII. 1917 14 dni aresztu
7.	Jan Halubek z Ireny	sprzedał jeden funt smalcu za 10 K	24./XI. 1917 300 K grzywny albo 30 dni aresztu
8.	Ignacy Neuspiel, restaurator w Dęblinie	Zażądał za 1/2 funta kiełbasy 3 K	13./XII. 1917 200 K grzywny albo 20 dni aresztu
9.	Chaja Honigsman z Puław	Sprzedali 1 pudełko za- pałek za 30 h	21./XII. 1917 50 K grzywny albo 5 dni aresztu
10.	Rafał Honigsman z Puław		21./XII. 1917 20 K grzywny albo 2 dni aresztu

C. i k. Komendant powiatu:
Antoni Zawadzki, w. r. pułkownik.

